

D.B.C. Kamerik
50+ jaar Volleybal
“Dikke Buiken Club”

door Jan Zwaneveld

juni 2025

Inleiding

Wekelijks, op de dinsdagavond, komt er een groepje sportieve senioren samen in De Scholenburch in Kamerik om daar met elkaar recreatief te volleyballen.

Dit clubje, van momenteel maximaal 16 deelnemers bestaat al ruim meer dan 50 jaar (!) onder de ludieke naam D.B.C., Dikke Buiken Club.

Vanuit enkele leden is gevraagd om het wel en wee van de historie een keer in een documentje vast te leggen. In de stukken uit de ordner die ik een paar jaar geleden van Henk Eijlers heb overgenomen trof ik een soortgelijk document aan in de vorm van een brief uit 1997 van Arie Schneider. Ik heb daaruit stukken geciteerd. Die gedeelten zijn *cursief* geschreven.

Verder valt op dat er door de jaren heen maar weinig is bewaard; helaas ook geen foto's, behalve dan enkele van de afgelopen ca. 10 jaar. En een paar oude ledenlijsten en facturen van uitjes.

Het leek mij ook leuk om de beide langst spelende leden, Léon en Cees, te interviewen over de historie van onze kleurrijke club. Zij komen in ieder geval voor op de oudste ledenlijsten.

De foto's die we hebben kunnen achterhalen heb ik bij de teksten geplaatst. En natuurlijk is er een actuele foto van de leden, gemaakt op 15 april van dit jaar.

Jan Zwaneveld, v-s-p.

DBC in 2025

Op onderstaande foto van 15 april 2025 zie je onze club bestaande uit 15 leden. Cees Tetteroo ontbreekt en is eigenlijk “hangend lid”, in afwachting van goedkeuring van zijn fysiotherapeut om weer te gaan sporten.

Staan van links naar rechts: Gerrit Visser, Marc Marteiijn, Pim Kruger, Léon van Lingen, Herman v.d. Gun, Ben Beving, Jan Poel, René v. Schaik, Frank (Bol) Okkerman.

Hurkend van links naar rechts: Rob Kwakkenbos, Jan Zwaneveld, Henk v. Brenk, Maarten Kamphuis, Daan Zwaneveld, Gerard, Voorbij.

Aan de foto is duidelijk af te lezen dat het gaat om echte “krasse knarren” met leeftijden van 67 tot 79 jaar. Het oudste lid (Léon) hoopt later dit jaar als eerste nog spelend lid in de historie van DBC de 80 te bereiken!

Tot de meting op 1 januari 2024 was de gemiddelde leeftijd nog onder de 70, maar een jaar later was deze met 70,6 jaar net boven de 70

gekomen. In ieder geval aanleiding om bij de werving van nieuwe leden te proberen dit gemiddelde weer (ruim) onder de 70 te brengen.

Wat opvalt uit de laatste jaren is dat er geen avonden meer afgelast behoeven te worden. Sinds enkele jaren hebben we een groepsapp en de afspraak is, dat wie niet komt zich daarop afmeldt. We houden bij het al dan niet spelen als minimum 4 tegen 4 aan, dus 8 deelnemers, en dat gaat heel goed. En dat ondanks dat veel van onze senioren buiten de reguliere vakantieperiodes om soms ook 2-3-4 weken weg zijn.

Foto van de z.g. 3^e helft 15 april 2025

Kenmerkend voor de club is de ruime nazit met een drankje. Alle gebeurtenissen uit het dorp worden dan doorgenomen en uiteraard van commentaar voorzien.

Een jaar of tien en langer geleden werd er in de nazit ruimschoots gesnackt. Van patatjes-met tot broodjes hamburger en frikandellenspecial. De kosten werden door de aanwezigen betaald door bij het vertrek de benodigde munten midden op de tafel te deponeren. Dat

leverde meestal een fooi op voor de horeca, maar er kwam ook wel eens wat tekort. De laatste jaren wordt er individueel aan de bar afgerekend met pin.

Tegenwoordig “beperkt” het snacken zich tot hetgeen een echte traditie is geworden, namelijk een grote schaal bitterballen, netjes afgeteld tot 3 stuks per aanwezige.

Wie jarig is geweest wordt geacht zo’n schaal te bestellen. Een enkele keer, bij bijzondere gelegenheden, komt het rondje voor rekening van de club.

Ontstaan DBC

De feitelijke oprichtingsdatum van onze volleybalclub is uit de stukken niet te achterhalen en uit de overlevering hooguit in een periode te duiden. Het moet ruim 50 jaar geleden zijn. En dan nog, zoals hierna blijkt, was de naam er eerder dan de Kamerikse club. Dat er geen officiële stukken zijn komt vooral omdat we geen geregistreerde vereniging zijn. Dus geen statuten, bestuur, reglementen, etc.

Zolang we bestaan is er een vrijwilliger die dan “voorzitter-secretaris-penningmeester” (hierna v-s-p) wordt genoemd en als zodanig functioneert. Bij mijn aantreden als lid van de club – ook niet geregistreerd, maar ergens kort na de eeuwwisseling – was dat Wim de Jong. Hij werd in de jaren 90 van de vorige eeuw al genoemd als v-s-p. In maart 2003 droeg hij die “eervolle” rol over aan zijn zwager Henk

Eijlers. Bij het afscheid van Henk, eind 2021, heb ik het overgenomen. Het bijhouden van de gegevens van de leden, het beheren van de financiën (inclusief een soort jaarrekening), de betalingen en de contacten met de beheerder en de administratie van De Schulenburch zijn de belangrijkste, doch op zich kleinschalige, taken van de v-s-p.

Begin 1997 vroeg v-s-p Wim de Jong aan Arie Schneider, die toen het langstzittende lid van de club was, om een documentje te maken over de historie. Hij deed dat in briefvorm, gedateerd 21 maart 1997.

“Op uitnodiging van de huisarts van Kockengen, dr. Van Leeuwen, gingen we samen (red.: dat zou met Wim kunnen zijn) naar het sportzaaltje van Nijenrode in Breukelen, waar al langere tijd een zich Dikke Buiken Club noemende “vereniging” volleybalde.

Net zo ongeorganiseerd, net zo spelregelloos als nu. Het spijt me voor jullie, maar het was wel een wat sjiekere club als tegenwoordig. Allen sportieve jongens tussen 30 en 50 jaar, afkomstig uit de hockey-, roei-, tennis-, zeil- of voetbalwereld.

Met de Stichting Lichamelijke Opvoeding slaagden we erin om op 31 augustus 1965 van de gemeente (red.: Kockengen) een vergunning te krijgen voor de bouw van een sporthal. Die werd geopend op 14 januari 1965 en toen was er onder veel moeite een bijna identieke D.B.C.-club in deze sportzaal actief.

Het “napraten” vond aanvankelijk plaats op de toeschouwersgalerij met meegebracht bier en een frituurpan met bitterballen. Dat werd al gauw te simpel. Daarom gingen we naar het locale café of naar het clubhuis van Gerard Tuithof.

Zie hierover ook in het gesprek met Cees en Léon.

Arie noemt in zijn brief een aantal leden uit die tijd: Hans Geuze, Jan Scheepstra, Joop Wiersma, Ruud de Hoog, Wim v. Zijl, Barry v.d.

Straten, Frans Mooij, Maarten Haug, Remt Doze, en zichzelf Arie Schneider.

Op een niet bekend moment, ik vermoed ergens begin jaren 80 uit de vorige eeuw, en vrijwel zeker door toename van het aantal leden uit Kamerik, verhuisde de club naar De Schulenburg. Het dorps huis met gymzaal was in 1970 geopend en dat bood gelegenheid voor de sportverenigingen om te groeien. En een groot voordeel: er was horeca bij voor de befaamde nazit of derde helft.

Op de oudste ledenlijst in het archief staat met een rode pen "1976" bijgeschreven. Dat zou dan eerste officiële ledenlijst van de Kamerikse D.B.C. zijn. De volgende 21 leden staan erop:

Twee broers Flip en Jan Eberwijn, Henk Eijlers, Maarten Haug, Paul 't Hoen, F. Huijsmans, Wim de Jong, Dick Kraayveld, Ton Kreugel, Ton Kwakkernaat, Nico van Leeuwen, Léon van Lingen, Frans Mooij, Arie Schneider, C. Smith, Barrie v.d. Straten, Cees Tetteroo, Dick Verschoor, Orbo Verschuur, Gerard de Wit en Wim van Zijl.

De volgende stap in de clubhistorie is de verhuizing naar de sporthal, die eind 1984 werd opgeleverd. Ruim 40 jaar wordt daar dus nu gespeeld.

Wim de Jong merkte bij een contact met hem op, dat hij eraan twijfelt of er in de gymzaal van De Schulenburg is gespeeld. Hem staat een verhuizing uit Kockengen direct naar de sporthal in 1984 voor ogen. Hij volgde Remt Doze op die volgens Wim destijds als eerste de v.s.p. van D.B.C. was.

DBC door de jaren heen

Uit de archiefordner heb ik onderstaand tijdsbeeld van DBC samengesteld. Een paar keer is er door de toenmalige v.s.p. gesproken bij een begrafenis of crematie. Dat betroffen leden die lang lid waren geweest

en nog maar kort voor hun overlijden afscheid hadden genomen. Om een beeld te geven van de ontwikkelingen heb ik er een paar keer een overzicht van de leden bij gezet.

Enkele leden namen met een uitgebreide brief aan hun clubgenoten afscheid. Meestal vanwege fysiek belemmeringen, waarvan de knieën het meest worden genoemd.

Wat ik door de jaren heen niet apart heb vermeld is dat we twee keer per jaar worden uitgenodigd door Serve'72 om samen met hun leden een toernooi te spelen. In mei is dat het "Komkommer-toernooi" en begin januari het "Oliebollentoernooi". Gemixte teams van dames en heren van Serve'72 en onze D.B.C. Altijd sportieve en gezellige avonden. Van ons doet dan een aantal leden mee en er zijn prijsjes van de sponsor van Serve '72 voor de teams die op de eerste drie plaatsen zijn geëindigd.

Februari 1990

Het idee werd geopperd om met de club een keer uit te gaan. Afsproken werd om een etentje te organiseren in het Kurhaus in Scheveningen, en Gerard de Wit regelde

dat. Met een bus van Van Rooyen 's Tours uit Woerden werd er naar Scheveningen gereden. Het Kurhaus bedankte met een keurige brief.

Leden waren in 1990:

Flip en Jan Eberwijn, Henk Eijlers, Maarten Haug, Paul 't Hoen, Wim de Jong, Ton Kreugel, Ton Kwakkernaat, Niek v. Leeuwen, Léon v. Lingen,

Frans Mooy, Arie Schneider, Barry v.d. Straten, Cees Tetteroo, Dick Verschoor, Orbo Verschuur, Gerard de Wit en Wim v. Zijl.

Maart 1995

De leden van D.B.C. worden uitgenodigd voor een toernooi dat wordt georganiseerd voor Henny Vianen die als beheerder van De Schulenburg kort daarna met pensioen zou gaan.

“HENNY’S 2^e JEUGD TOERNOOI”

Gijs de Heer nodigt ook onze volleyballers uit en geeft aan: “Om het een wat feestelijk karakter te geven, wordt van alle deelnemers verwacht dat zij aantreden in een “jeugdig” kostuum, zeg maar iets uit de tijd van vóór je 14^e jaar”

Helaas wordt niet vermeld hoeveel van onze leden in jeugdig tenue zijn aangetreden voor dit ludieke toernooi. Gezien onze naam Dikke Buiken Club zou dat ook een klein wonder zijn!

Juni 1995

Alle leden van D.B.C. worden uitgenodigd voor een “studiereis” naar Arnhem alwaar het Nederlands heren-volleybalteam een interland speelt tegen Italië.

Deelnemer Frans Mooij schreef na afloop aan de leden: “uiteindelijk bleek de club over 6 leergieringen te beschikken, die genoten hebben en waarvoor de komende winter gevreesd moet worden”.

Ten opzichte van de leden in 1990 waren in 1995 de nieuwe leden:

Hans van 't Hoofd en Dook Tonus.

Niet meer lid was in 1995: *Orbo Verschuur*

Mei 1996

Ton Kwakkernaat regelde weer een uitje en wel naar een volleybalwedstrijd in Eindhoven. Er werd gereisd met een busje van Middelweerd uit Harmelen, maar de geschiedschrijving vermeldt niet hoeveel leden deelnamen aan het tripje naar Eindhoven.

Maart 1997

Arie Schneider schrijft een uitgebreide brief aan v.s.p. Wim de Jong. Zie verder hierover bij "Het ontstaan van D.B.C."

Februari 2001

Onze club ontvangt het bericht van overlijden van Arie Sjoerd Schneider. We wisten dat hij al een tijdje ziek was.

Bij de afscheidsplechtigheid sprak v.s.p. Wim de Jong herinneringen aan Arie uit, waarvan hieronder een paar stukjes.

"Arie was de oprichter van onze DBC-club. Een clubje volleyballers, ongeregeld en zonder bestuur met wortels in Kockengen. Arie was de grote motor van ons clubje, een enthousiast en sportief lid. Zelden liet hij verstek gaan. Als oudste lid en nestor was hij immer van de partij.

Februari 2003

Met een uitgebreide brief deelt Frans Mooij mee dat hij de club verlaat. De meniscus in zijn knie protesteert steeds vaker en hem "...is aangeraden te stoppen met volleyballen, zelfs op het miserabele niveau van de DBC. Voor de toekomst rest mij dan nog op sportgebied biljarten (aantrekkelijk door de alcohol) en darten (kan je thuis doen) en.....uiteindelijk koersbal."

Maart 2003

Wim de Jong draagt de rol van v.s.p. over aan zijn zwager Henk Eijlers.

In dat jaar telt de club slechts 14 leden:

Henk Eijlers, Jan de Graaff, Maarten Haug, Ton Kreugel, Ton Kwakkernaat, Léon van Lingen, Barry v.d. Straten, Cees Tetteroo, Dick Verschoor, Gerard de Wit, Wim v. Zijl, Jan Zwaneveld, Hans Habben Jansen en Ben Beving.

Januari 2004

Maarten Haug schrijft een brief: *“Met spijt over mijn hele lijf moet ik bedanken als lid van een club waar ik zowat 30 jaar met heel veel plezier lid van geweest ben en waar ik met heel veel plezier heb gevolleybald.”*

Hij meldt fysieke problemen met zijn knie en wenst de club *“succes met het vinden van nieuwe Dikke Buiken”*.

December 2012

Op 10 december 2012 neemt de club in crematorium Daelwijck afscheid van Wim van Zijl, die kort daarvoor is overleden. Wim was al een tijdje ernstig ziek, maar probeerde tot het eind te volleyballen.

Henk Eijlers sprak bij het afscheid. *“Wim was een trouwe volleyballer al vanaf de periode in Kockengen. Met zijn stevige onderhandse service maakte hij mooie series en scoorde goed. Hij kon soms aardig mopperen en in het heetst van de strijd botste zijn karakter wel eens met dat van anderen.”*

Seizoen 2013 - 2014

Onderstaande foto's uit het seizoen 2013 - 2014

Op de foto de leden:

Staande van links naar rechts: Dick Verschoor, Ben Beving, Geard de Wit, Léon van Lingen, Frank (Bol) Okkerman, Ton Kreugel, Cees Tetteroo, Jan de Graaff, Barry v.d. Straten.

Hurkend van links naar rechts: Jan Zwaneveld, Maarten Kamphuis, Henk Eijlers.

Pim Kruger ontbreekt op de foto, maar hij is al wel vanaf 2006 lid van de club.

Op de foto de leden:

Staan van links naar rechts: Wim Maijenburg, Ben Beving, Frank (Bol) Okkerman, Pim Kruger, Ton Kreugel, Gerard Voorbij, Léon v. Lingen, Herman v.d. Gun, Maarten Kamphuis.

Hurkend/liggend van links naar rechts: Barry v.d. Straten, Cees Tetteroo, Jan Zwaneveld, Henk Eijlers, Jan Poel.

Voorjaar 2019

Alweer een aantal jaren wordt het speelseizoen afgesloten, of soms geopend met het clubentje in eetcafé De Gekeerde Kanis.

Op de foto het aperitief in de halfopen serre van het eetcafé.

Op de foto vanaf links met de klok mee: Léon v. Lingen, Pim Kruger, Dick Verschoor, Jan Zwaneveld, Ben Beving, Jan Poel, Frank (Bol) Okkerman, Gerard Voorbij, Barry v.d. Straten, Herman v.d. Gun, Jan de Graaff, Wim

Maaijenburg, Ton Kreugel, Cees Tetteroo, Jan Bleij, Henk Eijlers.

Een impressie van een etentje in De Gekeerde Kanis

Januari 2021

De club ontvangt het overlijdensbericht van Wim Maaijenburg. Wim was slechts 61 en nog niet vele jaren lid van D.B.C.

Najaar 2021

Bij de start van speelseizoen 2021 – 2022 kondigt Henk Eijlers zijn vertrek aan. Hij heeft dan ruim 18 jaar de rol van v.s.p. verzorgd, maar veel langer gespeeld. In december draagt hij de financiën over aan Jan Zwaneveld. Tijdens een speciale nazit van een volleybalavond, uiteraard met bitterballen, worden Henk en Barry, die ook afscheid neemt, bedankt en krijgt Henk een attentie voor zijn jarenlange inzet voor D.B.C.

Twee leden van het eerste uur – bijna tachtigers

Op een vrijdagochtend in maart van dit jaar, bij de koffie in Harmelen, spraken we met z'n drieën (Leon, Cees en de redacteur dezes) over de historie van onze club en bijzonderheden uit die historie.

Cees is in 1976 vanuit Den Haag naar de Kanis in Kamerik verhuist en vrijwel direct gaan volleyballen, toen nog in Kockengen. Hij had in Den Haag ook al gevolleybald.

Léon is in 1970 in Kamerik komen wonen. Ook hij heeft een volleybal-verleden. Hij heeft gespeeld bij toen AMVJ in Amstelveen, een landelijk spelende vereniging.

Beiden komen voor op de oudste ledenlijst die er is, uit 1976. Geboortedata werden er toen nog niet op aangegeven, maar duidelijk is dat je hun huidige leeftijd met bijna 50 jaar moet verjongen! Toen was DBC dus nog een club van “jonge talenten”, al zijn zij momenteel de enigen die dat al dan niet kunnen bevestigen.

Cees en Léon vertellen over de speelavonden in de sporthal (grote gymzaal) van Kockengen. Het volleyballen werd toen georganiseerd door Arie Schneider. Het net werd gespannen tussen de muren en als dat te strak werd aangetrokken sprongen de keilbouten uit één van de muren.

Markant – en dat verhaal komt ook nu nog wel eens naar boven – is de z.g. derde helft na de sport. Cees nam een frituurpan mee van huis naar Kockengen en Flip Eberwijn een krat bier. Met een verlengsnoer, ergens omhoog naar een soort tribune, werd de pan aangesloten en werd er tot in de kleine uurtjes ruimschoots gefrituurd en gedronken. Regelmatig reed Cees terug naar de Kanis met een pan met nog niet gestold frituurvet achterin de auto. Hij noemt het zelf een wonder dat dat altijd goed ging. Zelfs toen hij op de Teckop een keer een haas doodreed. Die werd vervolgens van de motorkap geplukt en ter bereiding de andere dag aan een Kanisgenoot aangeboden.

Later, maar wel in de Kockengense jaren, werd de derde helft in de Gele Lantaarn in Kockengen “gevierd”, ook vaak tot ver in de kleine uurtjes. En met de andere ochtend kleine ogen als gevolg.

Vermoedelijk begin jaren 80 van de vorige eeuw verhuisden de leden naar de gymzaal in De Schulenburg in Kamerik. Toen daar in 1984 een

echte sporthal werd gebouwd en de gymzaal een gewone zaal werd, verhuisde de club naar het schoolgymgedeelte van de sporthal. Daar wordt tot op heden en nog altijd op de dinsdagavond 1,5 uur gevolleybald.

Cees en Léon vertellen over de uitjes die regelmatig door enkele leden werden georganiseerd. Bij “DBC door de jaren heen” lees je hierover nog iets meer. Bijna jaarlijks werd en wordt er nog steeds een etentje georganiseerd. In het verleden vaak bij De Lange Muur in Woerden, een keer bij Geard de Wit aan Teckop en de laatste jaren in De Gekeerde Kanis.

Meestal vindt dit plaats bij de afsluiting en soms ook bij de start van het seizoen.

Wat Cees en Léon zich nu niet meer kunnen voorstellen is dat er ook een korte periode is geweest dat de club les kreeg van ene Coby Veldkamp. Beiden onderkennen dat een beetje les ook nu best wel eens nodig of gewenst zou zijn. Ben Beving moet als lid van Serve72 nog wel eens uitleggen wanneer bij volleybal een bal in of uit is als hij op of dichtbij de lijn valt.

Dit kan mooi geïllustreerd worden met de volgende foto. Als alle leden dit goed in zich opnemen zouden hierover minder discussies behoeven te ontstaan. Maar ja.....de praktijk soms hè.

Als het oranje vlak het speelveld is dan is deze bal uit. Anders dan bij voetbal gaat het bij volleybal niet om de projectie van de bal op of net over de lijn, maar om het raakvlak van de bal. Dat is hier net buiten de witte lijn, dus is deze bal uit. Het is dus niet voor niets dat er bij officiële wedstrijden een tweede scheidsrechter of lijnrechter aan de andere kant van de hoofdscheidsrechter staat om dit mede te beoordelen.

Cees en Léon geven aan dat de lesperiode maar kort is geweest, want dat werkte toch niet echt.

Ben speelt nog bij Serve'72 en Léon en Jan hebben tot enkele jaren gelden daar ook nog gespeeld (bij de recreanten) en dat levert bij DBC nog wel eens een beetje uitleg van de regels op. Of het echt bijdraagt....?

Kanttekening: Cees is momenteel (hopelijk nog kort, maar formeel) geen lid meer van DBC, omdat hij een blessure heeft en wacht op goedkeuring van zijn fysiotherapeut om weer te mogen spelen.

Naschrift

Ik nodig mijn opvolger-v.s.p. van harte uit om deze geschiedschrijving over een jaar of 10 aan te vullen en waar nodig te actualiseren. Ik vond het leuk om het te schrijven.

Jan Zwaneveld, juni 2025.